

Подібні проблеми спостерігаються в низці інших міст України зі значним потенціалом туристичних ресурсів, наприклад, це Кам'янець-Подільський (пам'ятки польського, турецького та вірменського походження XVI – XVIII ст., а також козацької доби), Умань (пам'ятка XIX ст. – місце прочанства хасидів, до якого щорічно з'їжджаються на свято Рош-Хана (Новий рік) понад 30 тис. хасидів – з США, Ізраїлю та ще з 20 країн світу), Чигирин, Глухів, Батурин (гетьманські “столиці” пам'ятки XVII – XVIII ст.), Галич (пам'ятка доби Галицько-Волинського князівства XIV – XVст.) та багато інших. Вони є потенційними туристичними магнітами національного та світового значення, що вже зараз здатні кожний притягнути десятки (як свідчить приклад Умані), а може й сотні тисяч туристів (українських та іноземних), але не маючи сучасної туристичної матеріально-технічної бази та інфраструктури, втрачають реальні можливості заробляти мільйони доларів на “продажу” своїх туристичних послуг та атракцій.

Як висновок, констатуємо, що розвиток туристичного бізнесу в Україні взагалі та в регіонах зокрема має великі перспективи, враховуючи значні рекреаційно-туристичні ресурси. Раціональне їх використання та збереження можливе на шляху впровадження в практику туристичної індустрії України логістичних прийомів та підходів. Однією з таких новітніх концепцій є “Pull – підхід”, що дозволяє координувати обсяги туристопотоків з пропускними можливостями (логістичним потенціалом) туристичних ресурсів та об'єктів, а також матеріально-технічної бази туризму в регіоні, країні. Застосування пропонованого підходу дозволяє значно зменшити, а в ідеалі виключити, ризики погіршення стану туристичних ресурсів в регіоні, екологічної ситуації, зниження якості туристичних послуг, що надаються, загрози здоров'ю та безпеці туристів тощо, отже, послужить основою для визначення стратегії сталого розвитку туризму в регіоні, країні.

Джерела та література

1. Гвозденко Н.А. Логістика в туризмі. – М.: Гардарики, 2004.
2. Квартальнов В.А. Стратегический менеджмент в туризме: современный опыт управления. – М.: Финансы и статистика, 2000.
3. Плотникова Н.И. Комплексная автоматизация туристического бизнеса. Ч.1. Информационные технологии в туризме. – М.: Финансы и статистика, 2000.
4. Смирнов І.Г. Логістика: просторово – територіальний вимір: Моногр. – К.: Обрії, 2004.
5. Смирнов І.Г. Логістика туризму: Макрорівень (на прикладі України) // Туристично-краєзнавчі дослідження. Вип. 5. – К., 2004.-С. 262-269.
6. Смирнов І.Г. Логістика туризму: Мезорівень (на прикладі регіонів України) // Туристично-краєзнавчі дослідження. Вип. 6. – К., 2004. – С. 414 – 426.
7. Смирнов І.Г. «Pull - система» в логистике туризма // Дистрибуция и логистика. – 2005. – №3. – С.12-15.
8. Смирнов І.Г. Логістика рекреації та туризму як чинник їх сталого розвитку // Логістика. Проблемы и решения. – 2006. – №3. – С.54 – 56.

Тімченко З.В., Пастухова А.В.

ОСОБЛИВОСТІ МУНІЦИПАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В КРИМУ

Актуальність. Після того, як Україна одержала незалежність, органи місцевого самоврядування зазнали істотні зміни в системі управління територіями. Територіальні одиниці повинні самостійно вирішувати питання, що стосуються міської символіки. Система управління, яка стосується міської символіки працює не в повну силу. Необхідно розробити пропозиції по використуванню символіки м. Євпаторія. Правильне використування міської символіки допоможе розвиватися місту як курортному і підвищити конкурентоспроможність підприємств міста у сфері послуг. Неможливий розвиток міста як курорту без історичного минулого. Статистика доводить, що туристи виявляють цікавість до м. Євпаторії не тільки як до курорту, на якому можна оздоровитися, але і як до міста з багатою і цікавою історією, невід'ємною частиною якої є символіка (герб, прапор, печатка).

Проблемам муніципального менеджменту присвячено багато наукових статей, урядових програм, наказів та постанов, серед яких є: Кизим І. А., Горбатов В.М. [6], Павлюк К.В. [7], Цветкова Г. [8], але, у зв'язку з трансформацією зовнішнього середовища та нестабільним розвитком економіки особливості муніципального менеджменту розглянуто недостатньо.

Мета даної роботи полягає в демонстрації роботи органів місцевого самоврядування по ухваленню міської символіки на прикладі Євпаторійської міськради.

Задачі роботи:

Розглянуто повноваження Євпаторійської міськради, виходячи з Закону «Про місцеве самоврядування в Україні»;

Розглянуто недоліки в роботі міськради з питань ухвалення і використання міської символіки;

Розроблено пропозиції по поліпшенню роботи Євпаторійської міськради з питань використання міської символіки.

Євпаторійська міськрада є юридичною особою і наділяється Законом «Про місцеве самоврядування в Україні» і іншими законами, власними повноваженнями, в межах яких діє самостійно і несе відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

Євпаторійській міськраді згідно Закону можуть надаватися окремі повноваження органів виконавчої

влади, в здійсненні яких він підконтрольний відповідним органам виконавчої влади.

Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування міста Євпаторії є рухоме і нерухоме майно, дохід місцевого бюджету, позабюджетні цільові і інші кошти, земля, природні ресурси, що знаходяться в комунальній власності територіальних громад міста, а також об'єкти їх сумісної власності, що знаходяться в управлінні Верховної Ради АР Крим.

Місцевий бюджет самостійний, він не входить до складу Державного бюджету України і бюджету Автономної Республіки Крим.

Органи місцевого самоврядування міста Євпаторії з урахуванням місцевих умов і особливостей можуть перерозподіляти між собою на підставі договорів окремі повноваження і власні бюджетні кошти.

Євпаторійська міськрада може наділяти частиною своїх повноважень органи самоорганізації населення, передавати їм відповідні засоби, а також матеріально-технічні і інші ресурси, необхідні для здійснення цих повноважень, здійснює контроль над їх виконанням.

Євпаторійська міськрада має печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, рахунок в Національному банку України.

Відповідно до Закону України «Про місцеві ради народних депутатів, місцевому і регіональному самоврядуванню», з метою реалізації рішення 15-ї сесії Євпаторійської міської ради народних депутатів XXII скликання від 30 травня 1997 р. року і на підставі розробок Інституту історії України міська рада ВИРШИЛА:

1. Відновити історичний герб міста Євпаторії 1844 року.
2. Затвердити як офіційна символіка міста Євпаторії:
 - 2.1. Прапор міста.
 - 2.2. Печатка міста.
3. Затвердити опис герба, прапора, печатки міста, а також положення про них.
4. Комерційне використання символіки міста, зокрема в стилізованих, без спеціального дозволу міської ради або його виконавського комітету не допускається.
5. Відділу по організації роботи ради і його органів (начальник В. Голубенко):
 - 5.1. Направити справжнє рішення з додатками у Верховну Раду Автономної Республіки Крим для реєстрації.
 - 5.2. Сумісно з управлінням по культурі і історико-культурній спадщині забезпечити виготовлення еталонів герба, прапора і печатки міста Євпаторії.
 - 5.3. Опублікувати справжнє рішення і затверджені зображення герба і прапора міста.
6. Контроль за виконанням справжнього рішення покласти на заступника голови ради З. Парамонова.

У 1844г. Разом з іншими містами Таврійської губернії затверджений герб Євпаторії. У описі герба указувалося: «У правій половині щита, в зеленому полі, бараняча золота голова, що означає зручність Тарханського кута до розведення овець, праворуч на червоному полі чорний змії, що обвився біля срібного жезла, п'є з чорної чаші – емблема медицини, знаменуюча Сакські грязі, дія яких не схильна до сумніву».

«Великий» герб (рис.1), на відміну від «Малого», оточено золотим окладом і увенчаний срібною баштою.

Рис.1. «Великий» герб міста Євпаторії.

Печатка міста є кругом діаметром 50,0 мм. У центрі Печатки в крузі діаметром 42,0мм розміщене зображення міського Герба. По кругу легенда: Печатка Міста Євпаторії. Як роздільники використані зірочка і двокрапка.

Символіка:

Символ барана означає справедливість, волю, честолюбство і оптимізм. Чорна змія, що обвила срібний жезл, п'є з чорної чаші – емблема медицини, символізує загальновідомі лікувальні грязі і характеризує Євпаторію як місто – курорт. Зелений колір в геральдиці символізує надію, достаток, волю, радість. Червоний колір служить ознакою великодушності, сміливості, мужності і любові. Золото символізує прагнення до розкоші і багатства. Срібло - чистоту і невинність, а чернь - упокорювання і законслухняності.

Прапор є прямокутним полотнищем (із співвідношенням сторін 1:1) трьох об'єднаних різноколірних смуг. Верхньої - зеленої - і нижньої - червоної, кожна з яких складає 1/6 частину величини полотнища.

У центрі середньої смуги на жовтому фоні зображений герб міста Євпаторії. Держак прапора (довжина - 2,5 метри, діаметр - 5 см) - забарвлено в жовтий колір. Верхівка держака увінчана металевою круглим наконечником жовтого кольору, яка кріпиться (нагвинчується) на базу того ж кольору. Розмір полотнища відповідно до еталона складає 100 x 100 сантиметрів.

Відповідно до положення про герб міста Євпаторії Герб міста є його історичним символом, офіційним

атрибутом міського самоврядування.

Еталон герба в авторському виконанні і супровідні документи зберігаються в міському краєзнавчому музеї і мають вільний доступ для ознайомлення з ним жителів і гостей міста.

Зображення «Великого» герба відтворюється на фасаді будівлі міської ради і його виконавського комітету; у сесійному залі міської ради, в залі засідань виконавського комітету і в кабінеті голови міської ради; на будівлях глав пошти, залізничного і автобусного вокзалів; на бланках міської ради і його виконавського комітету; на Дипломі почесного громадянина міста і Дипломі лауреата міської премії імені С.Э. Дуванова; на договорах, укладених від імені міської ради; як елемент святкового оформлення будівель під час урочистих церемоній і свят; під час урочистої церемонії ухвалення присяги новообраним головою міської ради; як елемент оформлення документів, супутніх проведенню різних заходів.

Всі юридичні і фізичні особи можуть використовувати тільки затверджене міською радою зображення герба, а з комерційною метою (реклама товарів, фірми, виготовлення сувенірної і іншої продукції) – відповідно до Положення про збір за використання міської символіки.

Дозвіл на використання зображення міського герба передбачає моральну відповідальність користувача за якість товару, на якому він зображений.

У разі втрати популярності через погіршення його якості власник герба (міська рада) через виконавський комітет має право в односторонньому порядку розірвати угоду з фірмою – виробником.

Прапор міста Євпаторії використовується як елемент святкового оформлення міста під час урочистих церемоній і свят (День міста, фестивалі, виставки і інше); під час урочистої церемонії ухвалення присяги представником міської ради; всі юридичні і фізичні особи можуть використовувати тільки затверджене радою зображення прапора, а з комерційною метою (реклама товарів, фірми, виготовлення сувенірної і іншої продукції) – тільки з дозволу виконавського комітету міської ради відповідно до Положення про збір за використання міської символіки.

При цьому в дозволі на використання прапора міста указується, що суб'єкти підприємницької діяльності зобов'язані сплатити збір.

Дозвіл на використання зображення міського прапора передбачає моральну відповідальність користувача за якість товару, на якому він зображений. У разі втрати популярності через погіршення його якості власник прапора (міська рада) через виконавський комітет має право в односторонньому порядку розірвати угоду з фірмою – виробником.

Дія цього пункту не розповсюджується на культурно – просвітницькі і учбові заклади, Озброєні сили, юридичних і фізичних осіб, що використовують зображення прапора міста з метою патріотичного і гуманістичного сприйняття молоді.

Печатка міста використовується для скріплення найважливіших документів міської влади, що мають історичне значення: присяга голови міської ради, урочисті акти, угоди про співпрацю і товариські взаємостосунки, Диплом почесного громадянина міста, Диплом лауреата міської премії ім. С.Э. Дувана, вітальні листи до ювілеїв, пам'ятні адреси.

Печатка міста використовується під час урочистої церемонії передачі влади новообраному голові міської ради.

Рис.2. СОШ № 11 в р. Євпаторія.

Символіка міста Євпаторії використовується загальноосвітніми школами I-III ступеня.

Прикладом може служити СОШ №11 у м. Євпаторія

Юридичні особи в м. Євпаторія використовують Герб міста з метою реклами фірми. Прикладом можуть послужити такі як:

1. «Союз – печать», підприємство займається реалізацією друкарської продукції, в основному газет і журналів.

Рис. 3. «Союз – печать».

2. «Сервіс – газ», основною діяльністю підприємства є пасажирські перевезення.
3. «Бриз – 93» виробляє і реалізує ковбаси. Підприємство «Бриз – 93» включили Герб міста в торговельну марку.

Рис. 4, 5. «Бриз-93» Фірмова торгівля ковбасними виробами.

4. Магазин модного одягу «Мандарин».
5. Мережа магазинів «Золоте руно», займається реалізацією виробів із золота.
6. Тур агентство «На стику вітрів».
7. Авіакаси «Кий Авіа» розташували герб міста в циферблаті годинника.

Мал. 6,7. Авіакаси «Кий Авіа».

Герб міста Євпаторії використовується в різних напрямках діяльності підприємств, розташованих на території міста.

При оцінці діяльності Євпаторійської міськради у області використання міської символіки необхідно враховувати те, що місто Євпаторія - всеукраїнський дитячий курорт. Отже, при розробці різних програм розвитку міста, необхідно, щоб вони відповідали основному призначенню міста Євпаторія, а саме як курортного міста.

ВИСНОВКИ

Таким чином, на підставі виконаного аналізу роботи Євпаторійської міської ради можна внести пропозиції:

1. При Євпаторійській міськраді можна створити робочу групу, до складу якої залучатимуть високопрофесійних діячів, яка займатиметься ухваленням рішення з використанням символіки міста, видаватиме дозвіл на використання символіки. Робота такої групи допоможе більшій кількості фізичних і юридичних осіб використовувати символіку міста з комерційною метою в межах закону.

2. Організувати роботу групи протягом 2-х місяців на рік, а саме 1 місяць по весні, перед початком курортного сезону (у березні або квітні), 1 місяць наприкінці курортного сезону (у жовтні або листопаді).

3. Підставою рішення про видачу дозволу на використання міської символіки має бути:

- участь та перемога на регіональних і міських конкурсах якості товарів, послуг;
- перемога на тендерному конкурсі;
- краще впорядкування території підприємства;

Призери конкурсів з якості сфери обслуговування також можуть одержати дозвіл на використання символіки міста.

4. Розробка і впровадження програми по використанню міської символіки санаторно-курортними установами міста, готелями, пансіонатами підвищить привабливість міста як курорту.

5. Засоби, що надходять від використання міської символіки до місцевого бюджету повинні формувати цільовий фонд, який буде джерелом фінансування переваг у використанні міської символіки:

- Безперебійна постачання води, газу, світла, тепла на підприємства - носії міської символіки, в першу чергу в санаторний – курортні установи, готелі і пансіонати.

- Підвищена безпека району, на території якого розташоване підприємство – носій міської символіки.

- Першочерговий ремонт доріг району, на території якого розташоване підприємство – носій міської символіки.

- Забезпечення чистоти району, в якому розташовано підприємство носій символіки міста, зокрема в курортних районах.

6. Інформацію про використання символіки міста і умови дозволу необхідно розмістити в ЗМІ м. Євпаторії.

Джерела та література

1. Конституція України от 24.08.1991.
2. Ведомости Верховной Рады Украины. – 1997. – № 24. – Ст. 170. Закон Украины «О местном самоуправлении» от 21.05. 1997.
3. Положение о гербе города Евпатории от 30. 05 1997г.
4. Положение о флаге города Евпатория 30. 05 1997г.
5. Положение о печати города Евпатория 30. 05 1997г.
6. Кизим И. А., Горбатов В.М. Качество жизни населения и конкурентоспособность Украины и стран ЕС. – Х.:ВД «ИНТЕК», 2005. – 164 с.
7. Павлюк К.В. Формування доходів місцевих бюджетів //Финанси України. – №4. – 2006. – С. 24 – 37.
8. Цветкова Г. Вопросы эффективности местного самоуправления. // Экономист. – №9. – 2006. – С. 53 – 60.

Ляшенко Г.В.

АГРО- И МИКРОКЛИМАТИЧЕСКАЯ ОЦЕНКА УСЛОВИЙ ФОРМИРОВАНИЯ УРОЖАЙНОСТИ ВИНОГРАДА

Постановка проблемы и связь с важными научными и практическими заданиями. Проблема агроклиматического обеспечения аграрного сектора экономики остается важнейшей задачей агрометеорологов и направлена на оценку агроклиматических ресурсов территорий с целью оптимизации размещения сельскохозяйственных культур как условия повышения продуктивности и стабильности отрасли. Актуальность исследований в этом направлении обусловлена отсутствием информации о реально достижимой урожайности отдельных сельскохозяйственных культур как в региональном разрезе, так и на локальном уровне.

Анализ исследований и публикаций по данной проблеме. Традиционно данная задача решалась выполнением агроклиматического районирования территорий. Для выделенных районов рекомендовался набор сельскохозяйственных культур, выращивание которых по ресурсам тепла и влаги в принципе возможно [1–3]. В исследованиях Д.И.Шашко по оценке биоклиматического потенциала [4] наряду с характеристикой агроклиматических ресурсов территорий дается оценка продуктивности климата, выраженная в единицах урожайности. Близок к ним и подход А.Р.Константинова [5], в которой по соотношению температуры и упругости водяного пара рассчитана величина урожая полевых культур. В последние десятилетия прошлого века наметилось новое направление, позволяющее для выделенных районов определять вероятность и величину снижения урожая в связи с неблагоприятными климатическими условиями в разрезе отдельных межфазных периодов [6–8].

Обсуждение проблемы и анализ результатов исследования. Известно, что уровень урожая зависит от биологических свойств культуры или сорта, количества приходящей ФАР и элементов питания в почве, уровня агротехники, а также режима тепла и влаги. Тоомингом [9] для оценки потенциальной продуктивности сельскохозяйственных культур предложен метод эталонных урожаев: потенциальный (ПУ), действительно возможный (ДВУ) и урожай в производстве (УП). Потенциальный урожай (ПУ) – это урожай сорта в идеальных метеорологических условиях. Он определяется приходом ФАР, биологическими свойствами культур и сортов. По последним исследованиям, проведенным у нас и за рубежом, ПУ многих культур, при высоком агрофоне может быть рассчитан по формуле:

$$ПУ = \frac{\eta_n K_{хоз} \Sigma Q_{\phi}}{q}, \quad (1)$$

где ПУ – потенциальный урожай сухой биомассы, в кг/м²; η_n - потенциальный КПД посева, %; q – удельная теплота сгорания сухой биомассы растений, кДж/кг; ΣQ_{ϕ} - фотосинтетически активная радиация (ФАР), кДж/м²; $K_{хоз}$ - коэффициент, определяющий хозяйственно ценную часть урожая.

Входящие в формулу величины определяются экспериментально. Потенциальный КПД зависит от биологических свойств культуры или сорта, от естественного плодородия почвы и уровня минерального питания. Согласно оценке Ничипоровича посева по их средним значениям КПД подразделяются на следующие группы: а) обычно наблюдаемые - 0,5 – 1,5 %; б) хорошие -1,5 – 3,0 %; в) рекордные - 3,5 – 5,0 %; г) теоретически возможные - 6,0 – 8,0 % и выше. В работе де Вита и других авторов выявлено, что в районах со значительной продолжительностью солнечного сияния урожай может быть с достаточной точностью рассчитан по формуле: